

og som der derfor er tilstaaet Embedsbolig, idet vi nemlig ønske, at der da for Embedsboligen skal stee et passende Afdrag i Lønningen. Det er, forekommer det mig, en ligefrem Consequents af det Forslag, som vi tilligemed flere andre Medlemmer have stillet under Nr. 3 om Vortfalden i det Hele af Huusleportioner og Embedsbolig. Vi kunne ikke see, at der mod Forslaget under Nr. 4 kan gjøres nogen afgjørende Grund gjældende, thi naar den ærede Ordfører nævnte, at disse Boliger vare bestemt knyttede til Vedkommendes Embedsstilling, da kunne vi ikke anerkjende dette. Baade kunne de videnskabelige Samlinger meget godt bestyres af Andre end dem, der ere Professorer ved Universitetet, og man kan meget godt være Professor ved Universitetet i de vedkommende Fag uden at have Bestyrelsen af en saadan videnskabelig Samling. Boligen behøver heller ikke at være sammen med Samlingen. Vi have jo meget store videnskabelige Samlinger, som der slet ikke er nogen saadan Embedsbolig ved; jeg skal nævne f. Ex de store Bogsamlinger, og der er flere andre saadanne. S og for sig er det at have Overtilshuset med en videnskabelig Samling jo et saadant Gode for den, der docerer det paagjældende Fag ved Universitetet, at vi ikke kunne troe Andet, end at man let vil faae Folk til at overtage en saadan Stilling, selv om en sliq Byrde var forbundet dermed. Dvertimod, vi troe endog, at man slet ikke vil føle det som nogen Byrde, da det saavel for de videnskabelige Studiers Skyld som for Foredragene vil være en stor Binding. Men der kan jo i ethvert Tilfælde tages Hensyn dertil ved det Afdrag, der skal stee i Lønningen, idet det er et Hensyn, som nærmere kunde bestemme Betydningen af Ordet „passende“ i Vædringsforslaget. De næste Forslag, som jeg skal tillade mig at omtale, ere Forslagene under Nr. 11 og 12, idet vi her ere en Deel, som ikke have kunnet slutte os til Fleertallet, saaledes som nu blev udviklet af den ærede Ordfører. Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Examinationskommissioner kan jeg i alt Væsentligt henholde mig til, hvad der nu blev udtalt af ham, men derimod kan jeg ikke see, hvad han kaldte Cen-

surcommissionskommissionerne, i samme Lys som han. Han meente, at det dog vilde være et væsentligt Gode, der opnaaedes, i samme Retning som Examinationskommissioner. Dette forekommer mig og mine Medforslagsstillere langt fra at være Tilfældet. Det, man ved Examinationskommissioner vil opnaae, er, at den, der docerer, ikke tillige skulde examinere, men dette Forhold er det jo netop, man ved Censurcommissionskommissionerne vil bevare under en lidt anden Form. Det, som man under denne Form vil naae, er blot, at man sætter faste Censurer istedetfor skiftende, saa at man faaer noget større Sikkerhed for, at Bedømmelsen bliver rigtig, men i og for sig ere de Anker, som ere reiste mod den nuværende Form af Examen, meget lidt gaaede mod selve Bedømmelsen, men derimod mod selve den Fremgangsmaade, at den samme Mand, som examinerer, tillige docerer. Dette er Hovedanken, og det er en, som jo saa at sige slet ikke rammes ved det Andet. Jeg formaeer ikke at see, hvorledes den Omstændighed, at der kommer to faste Censurer, skulde raade Bod paa de Ulemper, som udførlig bleve udviklede af den ærede Ordfører. Jeg skal imidlertid ikke gaae synderlig ind paa dette Forslag, thi jeg kan ikke troe Andet, end at det ærede Thing vil fastholde Forslaget under Nr. 10. Dette Forslag er jo en gammel Bekjendt her, forsaavidt idetmindste angaaer det ene Facultet, det theologiske. Det har ligget for her i 8 Aar, og vi have næsten hvert Aar udførlig drøftet det her under Behandlingen af Finantsloven, og det er vedtaget her gjentagne Gange med et til Genstemmighed grændsende Fleertal. Jeg kan derfor ikke troe Andet, end at Folkethinget ogsaa vil holde det fast denne Gang, og skal da endnu kun, med Hensyn til dette Forslag om Censurcommissionskommissioner, som Fleertallet er gaaet ind paa, men som jo oprindelig er stillet af den høitæredede Ministre, mod den ærede Ordførers Uttring, at man derved kunde skaffe sig mere Udfigt til at faae Mænd til Examinationskommissionen, gjøre den Indvending, at dette, hvis det skulde komme dertil, vistnok vil vise sig at være en urigtig Tanke, thi der er et saa stort Spring fra at kunne være Censur ved en Andens Examination til selv at kunne